

21.2.57, יום ה'

הבוקר הייתי צריך להוסיף פרק חדש לנאומי בכנסת - חשובה לנאום הנשיא
אחמול. חוששני שאחרי נאום זה אין אפשרות של הבנה הדדית. מטופקני אם
אייזנהאואר היה כה אקטיבי בנשיאותו באיזח ענין אחר.

בעוד בא אצלי אבן ושוחחנו ארוכות עד ישיבת הממשלה שנמשכה עד אחרי
חצות בשתי המסקות: בשלוש, כי שפירא היה צריך ללכת למפלגתו, וכשבע - כי
הייתי צריך לערוך סופית נאומי לאחר הערות חברי הממשלה, ואחר גמר ישיבת
הכנסת שוב התחדשו ובה נחקבלו החזרות לאבן כפי שהצעתי.

22.2.57, יום ו'

החד בעתונות הפולמית הוא לא רע. עוד הספקתי לתת הבהרות אחרונות לאבן
לפני יציאתי לנ.י. אחרי עשר בבוקר.

בבוקר - התחלת הוויכוח בכנסת. הפעם דיבר בשט חירות מרידור - בלי
הרבה דימגוגיה ולגמרי בלי ריטוריקה, ואחרי - ריפולט, אף הוא ענייני. האחרים
לא שמעתי. הוויכוח יסתיים ביום ב'.